

LARH. KREGAN.

GLEDAJALJSKJ LJST.

IZDABAĆA UDRUŽENJE
GLEĐ. JGRALGEV.
MEĐJUĆOR ODAŠOR
LJUBELJANSKA.

SEZONA
1922-23

ŠTEV. 28.

DRAMATIČNI
TEATR U LJUBLJANI

**ŠTEBI IN TUJEČ STROJNO IN ELEKTRIČNO PODJETJE
LJUBLJANA, RESLJEVA CESTA ŠT. 4.**

PROJEKTI, PRORAČUNI VSEH VRST.

GRADBA ELEKTRIČNIH CENTRAL ZA VISOKO IN NIZKO NAPETOST.

LASTNO IZDELovanje vseh sklepalnih naprav itd.

PRODAJA vseh vrst motorjev ter strojev za izdelovanje lesa, elektrotehničnega materiala in žarnic.

**Zahtevajte povsod
čevlje z znamko
tovaren**

PETER KOZINA & KO., TRŽIČ.

Glavna zaloga v Ljubljani, Breg št. 20 ter

Aleksandrova cesta št. 1.

Podružnici v Zagrebu in v Beogradu.

Spored

Drama:

April 25. sreda	— Češnjev vrt.	Red D
” 26. četrtek	— Otok in struga.	Red E
” 27. petek	— Češnjev vrt.	Red A
” 28. sobota	— Hasanaginica. Gostovanje g. Markovića.	Izven
” 29. nedelja	— Revizor. Gostovanje g. Markovića.	Izven
” 30. pond.	— Češnjev vrt.	Red C

Opera:

April 24. torek	— Rigoletto.	Red E
” 25. sreda	— Čarostrelec.	Red C
” 26. četrtek	— Gorenjski slavček. Dijaška predstava po znižanih cenah. Začetek ob štirih popoldne.	Izven
” 27. petek	— Plesni nastopi gne Lidije Wisiakove. Začetek ob pol 8. zvečer.	Izven
” 28. sobota	— Janko in Metka. Mladinska opera predstava za naše malčke po znižanih cenah. Začetek ob štirih pop.	Izven
” 29. nedelja	— Tosca.	Izven

Najfinejša svetlobna telesa

za stanovanja, vile, banke, bare, kine itd. kakor:

lestence, namizne, stoječe svetilke i. t. d.

v vsakem poljubnem slogu, tudi po doposlanih načrtih izdeluje v Kovini, lesu, svili, steklu i. t. d. edina jugoslovenska

„Svetlobna industrija VESTA“.

Naročila samo na atelje „VESTA“, Ljubljana, Holodvorska ul. 8/1.

ČEŠNJEV VRT.

Komedija v štirih dejanjih. Spisal A. P. Čehov. Poslovenil J. Vidmar.

Režiser: BORIS PUTJATA.

Ranjevska, Ljubov Andrejevna, graščakinja	ga Nablocka.
Anja, njena hči	gna Gorjupova.
Varja, njena rejenka	ga Šarićeva.
Gajev, Leonid Anderjevič, brat Ranjevske	g. Putjata.
Lopahin, Jermolaj Aleksejevič, trgovec	g. Cesar.
Trofimov, Pjotr Konstantinovič, študent	g. Rogoz.
Simeonov Piščik, Boris Borisovič, graščak	g. Peček.
Charlotta Ivanovna, guvernanta	gna Rakarjeva.
Jepihodov, Semjon Pantalejevič, pisar	g. Plut.
Dunjaša, hišna	gna V. Danilova.
Firs, stari lakaj	g. Lipah.
Jaša, mladi lakaj	g. Medven.
Popotnik	g. Terčič.

Gostje, služinčad.

Dejanje se vrši na posestvu L. A. Ranjevske.

Darila so najlepše — „slike“. Oglejte si jih Aleksandrova c. 5.

V. BEŠTER ATELJE „HELLOS“

„ADRIJA“ Drogerija ■■■■■ Fotomanufaktura ■■■■■ Parfumerija ■■■■■

LJUBLJANA, Selenburgova ulica št. 5, nasproti glavne pošte.

Droe, kemikalije, toaletne in fotografiske potrebščine, bolniško oskrbna sredstva.

OTOK IN STRUGA.

Igra v petih dejanjih (18 slikah). Po dr. Tavčarjevi noveleti
spisal Ignacij Borštnik.

Režiser: O. ŠEST.

Grofinja Ana, vdova Milanova	ga Medvedova.
Serafina, njena hči	ga Šarićeva.
Grofinja Eliza, vdova, sestra Anina	ga Juvanova.
Lucija, njena hči	gna M. Danilova.
Ritmojster grof Egon, Serafinin bratranec	g. Peček.
Lajtnant Leo, priatelj Egonov	g. Drenovec.
Baron Bontoux	g. Lipah.
Vitez Trd, starejši	g. Gregorin.
Vitez Trd, mlajši	g. Cesar.
Baron Nebelberg	g. Danilo.
Baron Lindenholz	g. Terčič.
Igra, oskrbnik na Otoku	g. Plut.
Prvi sluga	g. Sancin.
Drugi sluga	g. Medven.
Hišna Serafinina	gna Gabrijelčičeva.
Služkinja	gna Zbožilova.
Konštantin, Struški graščak, dr. medicine	g. Kralj.
Zora, njegova sestra	ga Wintrova.

Slike: 1. Soba na Otoku. 2. Veranda na Otoku. 3. Soba na Otoku. 4. Pred gradom na Otoku. 5. Salonček na Otoku. 6. Pred kapelico na Strugi. 7. V kapelici. 8. Pred kapelico. 9. Veranda na Otoku. 10. Na vrtu na Otoku. 11. Pred vhodom na Otoku. 12. Soba Ane na Otoku. 13. Veranda na Otoku. — Daljša pavza. — 14. Spalnica na Otoku. 15. Predsoba na Otoku. 16. Spalnica. 17. Veranda na Otoku. 18. Konštantinov kabinet na Strugi.

Začetek ob 8.

Konec ob pol 11.

Hasanaginica.

Drama v treh dejanjih. Spisal Milan Ogrizović.

Režiser: ZV. ROGOZ.

Aga Hasanaga	g. Marković k. g.
Hasanaginica	ga Rogozova.
Sultanija	ga Šarićeva.
Fata	gna Gorjupova.
Meho	* * *
Rhmed	* * *
Beg Pintorović, brat Hasanaginice	g. Skrbinsek.
Zarifhanuma, mati Hasanaginice	gna Rakarjeva.
Ummihana, mati Hasanagova	ga Juvanova.
Imoski kadi	g. Drenovec.
Ibrahim	g. Medven.
Husref	g. Železnik.
Robinjica Vlahinja	gna V. Danilova.
Latifa, služkinja Zarifhanume	gna Gabrijelčičeva.
Husejin, stari sluga Hasanagov	g. Terčič.
Starejšina svatov	g. Cesar.

Mali begovič v zibelki, služkinje, sluge, vojniki (askeri), kmetje, sužnje, muslimi, muslimke, družice, svatje, deca i. t. d.

Prvo in tretje dejanje se vrši v Hasanagovi kuli, drugo v hiši begovice Zarifhanume.

Čas: Narodna pesem.

ZDENKA RODIĆ damski modni salon

Ljubljana, Miklošičeva cesta 10
(Palača „Zadružne gospodarske banke“)

REVIZOR.

Komedija v petih dejanjih. Spisal Nikolaj Vasiljevič Gogolj,
preložil Ivan Prijatelj.

Režiser: BORIS PUTJATA.

Anton Antónovič Skvoznik-Dmuhanóvskij,

mestni poglavar g. Marković k. g.

Ana Andréjevna, njegova žena ga Škerlj-Medvedova k. g.

Márja Antónovna, njegova hči gna Vera Danilova.

Luká Lukič Hlópov, šolski nadzornik g. Gregorin.

Njegova žena gna Gorjupova.

Amos Fjódorovič Ljápkin-Tjápkin, sodnik g. Cesár.

Artemij Filípovič Zemljanička, oskrbnik do-

brodelsnih zavodov g. Danilo.

Iván Kuzmíč Špékin, poštar g. Peček.

Peter Ivánovič Dóbčinskij, } mestna g. Medven.

Peter Ivanovič Bóbčinskij, } graščaka g. Lipah.

Iván Aleksándrovič Hlestakóv, uradnik iz

Peterburga g. Putjata.

Osip, njegov sluga g. Kralj.

Stjepán Ivánovič Korobkin, ugleden mož

mesta g. Smerkolj.

Njegova žena gna Mira Danilova.

Stjepán Iljič Uhovjórtov, policijski nadzornik g. Markič.

Svistunóv, } stražnika g. Kumar.

Deržimorda, } stražnika g. Sancin.

Abdúlin, trgovec g. Terčič.

Prvi trgovec g. Sancin.

Fevrónija Petróvna Pošljópkina, ključavní-

čarka ga Juvanova.

Podčastnica gna Rakarjeva.

Miška, poglavarski sluga g. Plut.

Natakár gna Gorjupova.

Gosti moškega in ženskega spola, trgovci, meščani, prosivci.

RIGOLETTO.

Opera v treh dejanjih. Besedilo po Viktora Hugoja drami „Le roi s'amuse“, napisal F. M. Piave, preložil A. Funtek.
Uglasbil Giuseppe Verdi.

Dirigent: A. NEFFAT.

Režiser: A. SEWASTIĀNOW.

Vojvoda mantovanski	g. Kovač.
Rigoletto, njegov dvorni šaljivec	g. Balaban.
Gilda, hči Rigolettova	ga Lovšetova.
Giovanna, njena družabnica	ga Smolenskaja.
Sparafucile, bandit	g. Betetto — Zupan.
Maddalena, njegova sestra	gna Sfiligojeva.
Monterone	g. Pugelj.
Borsa	g. Mohorič.
Marullo } dvorniki {	g. Zorman.
Ceprano	g. Perko.
Grofica Ceprano	gna. Asejeva.
Paž	gna Korenjakova.
Stražnik	g. Pip.

Dvorne dame in kavalirji.

Godi se v Mantovi in okolici v XVI. stoletju.

Prva vprizoritev l. 1851 v Benetkah.

GRIČAR & MEJAČ ZALOGA OBLEK ZA DAME,
GOSPODE IN OTROKE
LJUBLJANA, Šelenburgova ulica 3.
Vogal Knaflove ulice.

ČAROSTRELEC. CARUSTRELEC.

Romantična opera v treh dejanjih (petih slikah).

Spisal F. Kind. Poslovenil A. Funtek.

Godbo zložil K. M. Weber.

Dirigent: MATAČIĆ.

Režiser: O. ŠEST.

Otokar, vladajoči knez	g. Cvejić.
Kuno, knežji dedni logar	g. Pugelj.
Agata, njegova hči	ga Lewandowska.
Anka, mlada sorodnica	ga Lovšetova.
Gašper, prvi lovec	g. Zathey.
Maks, drugi lovec	g. Šimenc.
Samiel, črni lovec	g. Drenovec.
Puščavnik	g. Betetto.
Kilian, bogat kmet	g. Debevec.

Lovci. Družice. Kmetje.

Kraj: v nemškem gorovju. Čas: kmalu po tridesetletni vojni.

V s e b i n a : 1. dej.: Slavnostni prostor na velikem strelšču, kjer se je kmet Kilian odlikoval kot mojstrski strelec. Veliko veselje med lovci. Le Maksa, ki je bil dотlej najboljši strelec, to pot pa ni nič zadel, vse zasmehuje. Višji logar napoveduje običajno poizkusno streljanje, ki se vrši jutri. Če bo pri tem streljanju Maksu sreča mila, dobi za ženo lepo Agato. Toda zle slutnje ga vznemirjajo. Kar se pojavi Gašper in ga povabi, da gre z njim vlivat čarobne kroglice.

2. dej.: V logarjevi hiši sedi Agata in prede. Anica zabija v steno žebelj, na katerem naj visi slika pradeda. Vesela je in bi tudi svojo žalostno prijateljico Agato rada razveselila. Ko odide iz sobe, je Agata zopet sama zatopljena v svoje lepe ljubezenske sanje, zakaj njen srce pričakuje že dolgo ljubega. In res pride Maks, toda le na kratek čas in že odhaja. Izgovarja se, da nra jelena, ki ga je pravkar ustrelil v zloglasnem volčjem brezdnju, spraviti domov. Agata sluti nekaj hudega, ga zadržuje, toda vse zaman.

Izpremembra: Volče brezdro. Gašper pričakuje Maksa, ki končno pride. Navzlic svarilu ranjke matere in Agate pomaga Maks pri čaranju.

3. dej.: Agata, že v poročni obleki, je navidezno vsa srečna nevesta, toda zle slutnje je niso zapustile. Zopet jo tolaži Anica, a ne dolgo, zakaj tudi njo obhaja strah in bojazen.

Izprememba: Slavnostno streljanje. Grof Otokar odredi, da bodi cilj bel golob. Maks strelja. V tem trenutku pride Agata in se zgrudi na tla. Ljudstvo misli, da je ustreljena, toda v resnici je strel zadel Gašperja. Maks javno prizna svoj zločin in čaranje.

Grof Otokar ga hoče zato za vedno izgnati iz države; kar pa se pojavi puščavnik, ki prosi Otokarja milejše kazni. Grof se da preprositi ter odredi, da naj Maks ostane v deželi eno leto na preizkušnji. Če bo v tem času dokazal, da je pošten in zvest, dobi ob letu lepo Agato za ženo. Narod poje v mogočnem koru in prekipeva veselja in hvaležnosti.

PAPIRNA TRGOVINA
IVAN GAJŠEK
LJUBLJANA, Sv. Petra c. 2.

Fini pismeni papir v kartonu in mapah,
umetniške razglednice — vedno nove,
fini notezi, koledarji, poezije, albumi.

— Primerna priložnostna darila. —

J. Kostevc, manufakturana trgovina
Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 4.

Na drobnò! Telefon štev. 538. — Ček. ur. štev. 11.228. Na debelo!

HOTEL „SOČA“, Ljubljana
Sv. Petra cesta št. 5

Lastnik K. POTOČNIK

Telefon št. 531

GORENJSKI SLAVČEK.

Komična opera v treh dejanjih. Spisala L. Pesjakova in E. Züngl.
Uglasbil Anton Foerster.

Dirigent: J. JERAJ.

Režiser: O. ŠEST.

Majda, vdova	gna Sfiligojeva.
Minka, njena hči	ga Lovšetova k. g.
Franjo, študent	g. Šimenc.
Chansonette, učitelj petja	g. Levar.
Ninon, njegova soproga, plesalka	ga Matačičeva.
Štrukelj, oskrbnik	g. Zupan.
Rajdelj, njegov pisar	g. Bratuž.
Lovro, prijatelj Franja	g. Debevec.
Krčmar	g. Zorman.
Kurir	g. Drenovec.
Pismonoša	g. Bekš.
Prva učenka Chansonetta	ga Ribičeva.
Druga učenka Chansonetta	gna Korenjakova.

Vaščani, hlapec, nosači, otroci, učenke Chansonetta.

Dejanje se vrši na Gorenjskem.

Nove dekoracije naslikal g. Skružny. Nove kostume naredila ga Waldsteinova in g. Dobry.

Prva vprizoritev l. 1872.

 VIKTOR BAJT nasl. Prva ljubljanska cvetličarna :: LJUBLJANA. ::

Janko in Metka.

Bajka v treh slikah. Spisala A. Wette. Poslovenil M. Markič.
Uglasbil Engelbert Humperdinck.

Dirigent: K. JERAJ.

Režiser: V. SEWASTIĀNOW.

Oče Peter, metlar	g. Cvejić.
Jera, njegova žena	ga Smolenskaja.
Janko } njiju otroka	{ ga Rewiczeva.
Metka }	{ gna Thalerjeva.
Vešča hrustalka	gna Kattnerjeva.
Peščeniček	gna Saksova.
Rosniček	gna Korenjakova.
Štirinajst angelov	* * *
Otroci	* * *

Prva slika: doma, druga: v gozdu in tretja: medeni hramek.

I. Janko in Metka, otroka revnih staršev, sta sama doma. Morala bi delati, pa sta zelo lačna. Da bi laglje prenesla glad, pričneta plesati. Mati pride domov in se razjezi, ker plešeta, mesto da bi delala. Za kazen ju pošlje v gozd brat jagode. Janko in Metka ubogata. Nato se vrne oče. Njegov posel je izdelovanje metel. Nekaj jih je ravnokar v mestu prodal. Za izkupiček je kupil živeža. Ko izve, da sta šla otroka v hosto, se zelo prestraši. V hosti živi namreč čarownica Hrustalka, ki majhne otroke lovi, peče in jé. Oče in mati se odpravita takoj v hosto, da poiščeta svoja dva otroka.

II. Janko in Metka sta nabrala v gozdu poln košek jagod. Ko jih pojesti in hočeta nabirati še druge gozdne sadove, se zmrači. Rada bi se vrnila domov, pa ne najdeta prave poti. Sedeta na mah, molita in zaspita.

III. Zbudita se pred kočo Hrustalke, ki ju začara tako, da se ji pokorita. Janka zapre v hlev, Metki pa ukaže opravljati hišna dela. Metka uboga in pazno posluša Hrustalko, kako čara. Res kmalu jo hoče čarownica pregovoriti, da bi zlezla v peč. Rada bi jo spekla in snedla. Metka pa začne čarati, kakor je slišala Hrustalko. Čar ima tako moč, da zleze Hrustalka sama v peč. Medtem prideta oče in mati, najdeta svoja otroka in ju vesela objameta.

TOSCA.

Melodrama v treh dejanjih. Besedilo po V. Sardou-ju napisala L. Illica in G. Giacosa. Prevel Cvetko Golar. Uglasbil G. Puccini.

Dirigent in režiser: FR. RUKAVINA.

Floria Tosca, slovita pevka	gna Zikova.
Mario Cavaradossi, slikar	g. Šimenc.
Baron Scarpia, policijski načelnik	g. Balaban.
Cesare Angelotti	g. Zorman
Cerkovnik	g. Zupan.
Spoletta, birič	g. Mohorič.
Sciaronne, orožnik	g. Mencin.
Jetničar	g. Perko.
Pastir	g. Habič ml.

Kardinal, sodnik, vodja mučilnice, pisar, častnik, vojaki, cerkveni pevci, duhovniki, ljudstvo.

Godi se v Rimu I. 1800.

Prva uprizoritev I. 1900 v Rimu.

KUNSTEK & PLETERSKI

trgovina z manufakturo, modnim blagom, usnjem in kožami.

Vodnikov trg 5

LJUBLJANA

Kopitarjeva ul. 4

Najfineji pisemski papir

priporoča

: M. TIČAR :

LJUBLJANA,
ŠELENBURGOVA ULICA.

Iz „Spominov Sare Bernhardt“.

(Dalje.)

Moja mati je bila čudovito lepa, bila je kakor madona z zlatimi lasmi in tako dolgimi trepalnicami, da so ji zasenčile lica, če je zaprla oči; sedaj je kar razsipala denar. Žrtvovala bi svoje zlate lase, svoje bele tanke prste, otroško nožico, da celo svoje življenje, samo da reši dete, za katero se je še pred osmimi dnevi tako malo brigala. In ta njeni obupi in ljubezen sta bila prav tako lepa kakor njena podzavestna brezbriznost.

Baron Larrey je odpotoval v Pariz in mati, teta Rozina, zdravnik in jaz smo ostali sami.

Dvainštirideset dni pozneje smo šli z mamo, dojiljo, rednikom v ljubi Pariz, kjer smo se naselili v mali hišici na bregu Seine. Zdi se mi, da se mi opeklina ni poznala prav nič, dobila sem le zelo rdečo kožo. Mati, vsa vesela in dobrih nad, se je zopet vzdignila na pot in me je znova prepustila tetam. In tako sta pretekli dve leti v tem malem vrtičku v Neuillyu. Tet ni bilo na izpregled. Mama je pošiljala denar, bonbone in igrače. Moj rednik je umrl in dojilja se je poročila s hišnikom hiše št. 65 v Rue de Provence. Ker dojilja ni vedela, kje se nahaja moja mati, pisati ji pa tudi ni mogla, me je vzela seboj v svoje novo stanovanje, ne da bi koga obvestila o tem. Selitev mi je silno ugajala. Pet let mi je bilo takrat, pa se še tako živo spominjam tega dneva kot da bi bilo včeraj.

Ko sem se nekoč igrala na dvorišču z neko deklico iz drugega nadstropja, sem zapazila, kako prihaja mož moje dojilje z dvema damama proti meni. Ena je bila zelo elegantna, toda obraza ji nisem videla. Postala sem pozorna in nervozna,

»Okna so na dvorišče?« je vprašala.

»Da, ta štiri.«

In pokazal je na štiri okna v prvem nadstropju. Dama se je obrnila, jaz pa sem zakričala: »Teta Rozina, teta Rozina!« In vrgla sem se v krilo lepi obiskovalki, se zarila z glavo v njen kožuh, ceperala z nogami, jokala, se smejava in ji raztrgala čipke pri rokavu. Vzela me je na rok, me pomirjala in dejala vsa zmedena svoji prijateljici: »To mi je nerazumljivo, to je mala Sara, hčerka moje sestre Jule!« Šele pozneje ji je dojilja vse pojasnila, kako se je pa opravičila, tega ne vem. Teta se je hotela posloviti, jaz pa sem bezala za njo in ko je hotela stopiti v voz, sem skočila za njo in kaj se je potem zgodilo, ne vem več. Samo noč je bila okrog mene, čula sem brnenje v daljavi in ničesar drugega. Kot sem pozneje doznala, sem padla iz rok dojilje, ki me je hotela prestreči, padla na tlak in se težko poškodovala. Zlomila sem si roko na dveh mestih in se pobila na levem kolenu.

Par ur pozneje sem se prebudila v veliki, svetli, lepo dišeči postelji, ki je stala sredi velike krasne sobe; velik del neba je gledal skozi dvoje oken v sobo. Mati je zopet prišla in me negovala. Spoznala sem svojo rodbino, tete in sestrične. Moja otroška glavica ni mogla razumeti, zakaj me imajo naenkrat vsi ljudje tako radi, ko sem vendar preživela toliko dni in noči samo v ljubezni enega samega bitja.

Bila sem slabega zdravja in moje kosti so bile zelo slabotne in nežne; tako sta pretekli dve leti predno sem ozdravela od tega groznega padca. Vedno so me nosili na rokah.

Ne govorim več o teh dveh letih svojega življenja, spomin nanji mi je samo spomin na brezdelnost in brezobčutnost.

(Dalje.)

Tu- in inozemski časopisi se dobe v trafiki v Šelenburgovi ulici.

Drago
Schwab
Ljubljana.

Oglašujte
v
Gledališkem
listu!

Dom in rod.

(Nova opera.)

I.

Naneslo je, da je pisec, naprošen po skladatelju, imel izročiti in izročil domači gledališki upravi razdelnico (partituro) za igro: **Materin blagoslov ali Nova Chonchon**. V **Taliji** tiskom izšla knjižica te igre navaja samo splošno, da je igro iz francoščine poslovenil Josip Cimperman.

Glediški upravnik — prevzemnik razdelnice, je dela vesel — nevesel (kdo more to znati?), obljubil vso svojo pozornost za to igro, ki je potem mrtva obležala v arhivu dve leti, dokler ni nastala zasebna njena uporaba skladateljevemu novemu delu potrebna in se mu ni razdelnica — z besedjem (tiskano knjižico) vred — vrnila.

V navmesnem času je bil takratni vodja dramskega gledišča Nučič doznan za predloženo razdelnico. Poznal je igro in jo nameraval vprizoriti prihodnje leto, toda z novim letom je odšel v Maribor; igra pa je nadalje spala v arhivu.

Sprejemši razdelnico, se je pisec čudil njeni obsežnosti in vzkliknil: to je kar cela opéra! Skladatelj se je malce nasmehnil. Prevzeta razdelnica obsega namreč obsežno ouverture in menda 21 glasbenih točk.

In tekel je čas naprej: razdelnici v arhivu, ljubljanskemu gledišču, skladatelju, nepraznujočemu — v osemdesetih letih zavzetih, — no, in bodi kakor bodi — tudi piscu.

Toda lepega dne sprejme pisec iznenada skladateljevo ljubo pismec, kaj pisemce? — pismo, prav obsežno pismo.

In v pismu ni stalo nič več, nič manj, nego, da se je skladatelj odločil k snovi igre »**Materin blagoslov**« — napisati popolno opero. In še več, priložil je kar načrt oseb in razdelitev glasov (soprano, alt, tenor, bas in vse kar je treba), in na vrh vsega je na kratko in splošno očrtal celo snov.

Skladatelj je dodal še prošnjo, naj mu pisec čimprej pošlje — operno besedje.

Za tako besedje pa je treba — vsaj nekoliko prostih rok in razpoložnega časa. Kdor je takega dela vajen, sede, piše in pošlje. Toda piscu je nedostajalo časa, in mormal bi se lotiti nevajenega dela. Kdo pa je, ki je pri nas vajen takega dela? Prav nedostanje piscev opernega besedja je krivo — počasnemu napredovanju slovenske opere.

Kaj torej storiti? Take prilike slovenskim operam se ne rodijo vsak dan.

In na tebi pisec - naprošenec je sedaj — bitje ali nebitje nove slovenske opere! Če ti odrečeš — vzameš na sebe vso odgovornost, skaziš skladatelju veselje, in na svojo vest vzameš, če slovenska glasbena prosveta ne napreduje za novo domačo opero.

Torej — skladatelju je treba ustreči vsekakor, pa bodi kakor bodi! Na noben način ne sme na cedilu ostati skladatelj!

Nasprotno, treba mu je oskrbeti — dobro, najbolje besedje! Treba je skladatelju vzdržati in stopnjevati veselje in mu delo olajšati kakor največ; spodbujati ga je treba, in odstraniti mu vse in vsake neprilike in ovire! Toda kako? Prav v tistih časih je objavil dr. Fran Göstl svoje: **confessiones libretticae** (v podlistku »Slov. Nar.«). V javnosti je bilo pač malo znano o opernih načrtih Göstlovih.

Pač je objavil dr. Göstl svoj čas nekak kratek pregled o opernih igrah in njih prvih izvajanjih na domačem odru (**Gojitev opere in operete v Slovencih**, začenši s Tičnikom, Jamsko Ivanko, Gorenjskim slavčkom, Kraljem Vondro XXVI. in skončavši s Faustom, Margareto — »Ljubljanski Zvon« str. 341), toda, da je on sam izvežban pisatelj opernih besedij, — je bilo širšemu prosvetljenstvu poprej — terra incognita — povsem neznano.

V svojih confessiones libretticae izveščuje dr. Göstl, kako se je že izza mlada zanimal in pripravljal, učil in bodril za dobra opera besedja, kaj se mu je posrečilo — in kako mu je po vojnih nezgodah šlo pripravljeno besedje za opero **Almire** v zgubo. Pisec sam je bil prav v tem času tako s stanovskim delom preobložen, da se mu sploh ni nudil noben izgled, če in do kdaj bi mogel izvršiti naprošeni posel — sam.

Išči torej najboljšo pomoč! In iskal jo je pri dr. Göstlu, katerega je našel z ozirom na vse svoje zgubljeno delo — **v precejšnji malodušnosti in odpornosti**, lotiti se še kdaj dela iz nova.

Toda stara — ljubezen do ljubljene dela, opozarjanje na izjemno priliko za novo slovensko opero in odgovornost, — da, nebržnost ne sme zadušiti skladateljeve gorečnosti — in da bi bil greh zoper glasbeno prosveto — odklanjati ponujano in osnovano delo skladateljevo. Žalost za izgubljenim delom, ne sme trajati večno — in se prežene najbolje z novim delom, h kateremu kliče delavce novi čas...!

No, in dr. Göstl je obljudil svoje sodelovanje, sedel k delu, in izdelan je bil prvi, drugi, tretji, četrtni in peti čin nove opere slovenske — in skladatelj je uglasbljeval kar sproti..., da je bilo veselje! (Dalje prih.)

PRISPEVAJTE ZA

BORŠTNIK-VEROVŠKOV

NAGROBNI SPOMENIK.

Razno.

Komorni večer. Bivši člani našega gledališča gg. I. Gaberščik, St. Melihar in A. Šubelj, ki so medtem študirali v Berlinu, so priredili na več krajih Goriške, na Jesenicah in v Trbovljah komorni večer s tem-le programom: Mussorgsky »Podoknicá«, L. M. Škerjanc »Počitek pod goro«, Pavčič »Padale so cvetne sanje«, Mussorgsky »Trepak«, L. M. Škerjanc »Vizija«, Lajovic »Romanca«, Pel g. Šubelj. — Ivan Cankar »Desetica«, »Skodelica kave«, Tone Seliškar »Rudnik«, »Ljudožrci«, »Kristus in Antikristi«, Ivan Goll »Panamakanal«, Čital g. Gaberščik. — M. Krleža »Pesem človeka brez imena na Golgoti«, Jonas Almqvist »Ormuc in Ariman«, M. Krleža »Membra disjecta«, Ernst Toller »Pohabljenici«, M. Martinet »Mrliči«, Čital g. Melihar.

Jugoslovansko-čehoslovaška liga je priredila vprizoritev Božo Lovričevega »Sina« in češkega pisatelja Wollmana »Čoln na morju« v Švandovem gledališču v Pragi pod režijo E. Nadvornika z velikim uspehom.

Statistika čehoslov. gledališč v sezoni 1922/23. Od začetka sezone do sedaj so češka gledališča vprizorila 63 originalnih čeških iger, 1 opera ter 67 tujih iger in 1 opero. Največ originalnih premijer je bilo v Tylovem divadlu v Nusliah, potem sledi Vinogradsko gledališče, Nar. gledališče v Moravski Ostravi zajedno z Nar. divadлом v Pragi. Edina češka opera premiera je bila v Brnu in sicer O. Nedbalov »Sedlák Jakub«.

Avtstrijsko gledališče v Genfu. Mesto Genf je povabilo dunajski Burgtheater in drž. opero, da gostujeta v Genfu ob priliki jesenskega zborovanja zvezne narodov.

Za Boršnik-Verovškov nagrobeni spomenik so darovali: po 100 Din gg. M. Hubad, L. Petrovčič, E. Fröhlich; po 60 Din g. F. Kollman; po 50 Din »Kavarna Zvezda«, gg. I. Popovič, Hrovat & komp., bratje Dolničar; po 40 Din: gg. H. Nučič, A. Rojina & komp., L. Černe; po 30 Din: »Menjalnica trgovske banke«, gg. F. Bizjak, M. Kuštrin, I. Premelč, V. Bajt, F. Štupica, neimenovani; po 30 Din: »The Rex«, »Jadran«, gg. Reicher & Turk, I. Bonač st., Iv. Vavpotič, P. Golia; po 20 Din: »Vesta«, »I. Meindl d. d.«, gg. G. Černy, J. Šušteršič, A. Lampret, F. Magdič, J. Zidar, Gričar-Mejač; po 15 Din: gg. Košmelj, M. Ravtar; po 10 Din: gg. Premelj, neimenovani, B. Jeršič, J. Franke, V. Bežek, neimenovani, J. Laun, J. Dobry, neimenovani, F. Murko, J. Černe, P. Jak, neimenovani, J. Černe, Ig. Vok, I. Medvešček, neimenovani, F. Jeras, I. Mandelj, S. Bizjak, S. Rus, F. Turk, F. Pišek. Drugi izkaz 5522 Din, skupaj 7012 Din. Vsem darovalcem iskrena hvala! — »Udr. gled. igralcev«, Tretji izkaz.

Slike gledaliških umetnikov se dobe v trgovini s slikami »Special« A. Babka na Aleksandrovi cesti.

Današnja številka prinaša kot umetniško prilogo sliko kapelnika g. Lovro Matačića. (Atelje »Helios«, Bešter.)

Mnogo denarja

si lahko prihranite

ako kupujete blago za moške
in ženske obleke, perilo, tri-
kotažo, posteljno opremo itd.
v velikem skladišču blaga
veletrgovine

A. & E. Skaberne
Ljubljana, Mestni trg 10.

Urejuje Fran Lipah.

Cena Din 3·50.

Tiska Zvezna tiskarna v Ljubljani.